

Діло

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 16, II. пов.

Конт. почт. марк. 24.726

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 568.

Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	5.— К.
чвертьрічно	15.— "
піврічно	28.— "
річно	50.— "

у Львові (без доставки):

місячно	4.— К.
чвертьрічно	12.— "
піврічно	22.— "
річно	44.— "

в Німеччині:

місячно	28.— М.
річно	16.— "

За зміну адреси платять ся 50 с.

Ціна оголошень:

Рекла. простий, довільний або без віско 60 с. в часописі 1 К. в часописі 1'30, в рекламній часті згідно з вимогами 2 К. Наказати 2 К. Сюди також треба і накладів. Огол. можна на суботу і неділю наділяти.

Настійні оголошення на особний... тижням.

Одні примірник коштують у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видане: Видовничих Спілних „Діло“.

Начальний редактор: Д.р. Василь Пашейко.

Україна і державні порозуміння.

Львівська, 11. липня 1918.

Найніжша „L'Ukraine“ прислала ось яку вступну статтю:

Ми завжди стояли на тім, що Україна повинна дивитися не як державою, що вона повинна як найскорше навязати приязні відносини з державами порозуміння так само, як і з нашими, але безумовно тільки на умовах, щоб усі вони визнали нашу національну незалежність. Однак це можна вимагати від України, щоб вони безконечно простили свою руку тим, хто відмовляється своєї. Тепер це питання ставиться як антантові змову і як найсерйозніше в огляді на ту інтервенцію політичну й мілітарну, котру антант готує в Росії.

Щоб побудувати військовий фронт між Німеччиною і Росією, треба переступити крізь чужі краї, Білу Русь і Україну. Нам кінце треба знати, які має диспозиції антант відносно нашого народу і його національної території. Ади не хочемо в часі, коли межа буде виникати брутально яку небудь націю і вибирати перший ліпший край як вони берутьби, не рахуючи ся з бажаннями мешкаців і його правительств. Антант самий вже мерз захидав Німеччині її поводження ще до Балтій. Крім того її самі держави порозуміння зовсім проклямували, що їх бажання не це інше, як засновання в Європі паровозних прав народів. Отоже ми в антант завдати їх державством, які вони мають надію ще до України і як ми маємо до них відноситися: як до приятелів чи як до ворогів. Тут не може бути греш: відповідей на це питання. Є лише дві, а навіть буде однозначна і негативною відповіддю.

Україна заключила мир з овередними державами тому, що вони визнали її незалежність.

Україна також готова віддати аналогічний мир з державами порозуміння, коли вони також визнають її самостійність. Наш край та кля також стоїть в нормальні відносини до обох воюючих сторін і, як скоро переїде на нашу сторону, звідси між ними двома впливами може тільки зміцнити незалежність України і її нейтральне становище в Європі.

Коли ж наміри антант буде уперто не прихвалювати наші тіх прав, які він визнає іншим народам, та буде надживати принцип суверенності націй, щоб принести Україну в жертву великоросії, тоді стане нашим патріотичним обов'язком сконцентрувати усі сили, всю енергію національну, щоб протидіяти подібним нічужим впливам. Тоді ми станемо як воююча сторона як боді нейтральних держав і будемо бити ся до загину, захищаючи нашу багатовікову протину чужої інвазії. Невже антант, котрий єраз суворі Україну робив великі помилки, скаже ще глибше хинути її в обійма своїх протівників та сконцентрувати на завис нашу нейтральність, котрої ми прагнемо і котра єдина може забезпечити Франції і Англії законну часту впливу на Україну після війни? Ми не можемо не хочемо вірити, щоб президент Вільсон міг підписати ся під такою політикою. Який він має ретон відмовити Україні те, що кризнав Польщі? Десь всі народи визнавали Сполучені Держави як єдине воююче правительстві, котре готує було бити до кінця за раз диниі слівом. Коли ж і з цього боку заведе надія, що буде для людства завладав гуманітний і разом з цим ясний тріумф тогочасної мілітаризму, котрий антант хотів би винести.

Наша нація в сорок мільонів громадян чужих засвокуючих слів в Вашингтоні. Хвляя вишкова. Антант, котрий передає Німеччині єдині нації не другому, мусить нашістї застане знати ся ще до України. Держави порозуміння мусять відказати як отворте, чи хочуть вони Українську Державу бачити незалежною і нейтральною, чи віддані Німеччині? Іншої ризиків немає. Продаючи Україну Росії, вони ірадіують для Берліна.

Здається дійсно, що порозуміння так само розвиває імперіалізм, як і побіда. От маємо на Керенського, що приїхав до Парижа і котрий гозорить про Україну наче про значайну російську провінцію. Ми, котрих в ніякому разі не можна занедозрити в смирнаті до большевизму, мусимо сконстатувати порівнюючи останню промову Керенського, що протилежна сторона ще небезпечніша. Большевицький уряд вивів нас страшний війну, але відорнасмля українського народу примусили його стати більш уміркованим сувороті України і їх делегати на останніх переговорах підписали мир, котрий визнає нашу самостійність. Там часом Керенський і його приятелі заявляють, що Росія стане що до України як справжній ворог позній імперіалістичних мрій.

Український наряд не забуде ніколи Керенському його промови на державній конференції в Москві 28. серпня 1917, в котрій він під оплески численних делегатів оголосив стремління українського народу до незалежності, як вряду „за юдиних 30 срібників“. Коли вже соціаліст-революціонер розуміє так але права народів на самостійність, то чого треба сподівати ся від інших партій, котрі тягнуть ся аж до крайньої правлі? Коли це з ними антант готує свою інтервенцію в Росії, тоді ми зарані визнаємо становище, котре займають держави порозуміння відносно нас.

Одначе цікаво, чому антант звертається до Росії, щоб поінформувати ся про Україну? Коли французьке міністерство заграничних справ одікує ся Чехами або ірландцями Словачками, то невже воно звертається до Інформации до австрійських Німців або Мадярів і кличе їх на наради до свого міністерства заграничних справ?

Україна і Болгарія.

Ратифікація берестейського миру.

(Тоб) Відень 16. липня 1918.

Вчера, як доносили газети, змінило між Болгарією і Україною ратифікаційні грамоти берестейського мирозого договору. Протокол підписали український посол у Відні Липинський і представник Болгарії Джейбров.

Державна Рада.

(Тоб) Відень, 16. липня 1918.

Палата послів почала нині знов своі наради. В ложі Палати панів явив ся бувший міністер заграничних справ гр. Чермін.

Президента міністрів зустрічають Чехи галасливими окликами. Президент Палати послів д-р Грос отримав засідати промовою, в якій загадає про германську діла армії при кінці четвертого року війни та про працю тих, що остали дома та предкладає Палаті до улагодження бюджетову провізорію.

Опісля відчитано наглі запити, а саме: п. Гломбінського і Станка в справі внесення розпорядку цілого кабінету з 25. липня 1914 про тимчасове внесення постанов основного закону о загальних правах германців, п. Гломбінського в справі оголошення автентичного тексту всіх тайних умов об'яток берестейським договором і з ним зв'язаних, п. Тертія в справі оголошення тайної додаткової умови до берестейського договору, п. Петрушевича про ратифікацію договору, заключеного з Україною, п. Керошеца в справі протиконституційного ратифікування мирового договору між Австро-Угорщиною і російською республікою, п. Зайда про ратифіковане мирного договору з Росією, п. Дажинського в тій самій справі, п. Керошеца в справі навчання мирних переговорів, п. Тертія про ліхі авроізаційні від-

носини в Галичині), п. Діаманда про виживденіє людности 1918/19 р., п. Коста Левицького про рекаїзації пожити в Східній Галичині, п. Тетмаєра про розміщенє фронтоних баталіонів поміж польським населенєм п. Марка про засвоєння галицької людности в одіж і обузу. Всі внесенія признано наглість і рішено дебату над ними злучити з дебатою про бюджетову провізорію. Час промов означено на одну годину.

Перший забрав голос президент міністрів д-р Зайдлер. Що до заграничної політики вказав президент міністрів на оголошені внози міністра заграничних справ та на готовість монархії стежити за всіма можливостями, щоб заключити мир. Бесідник сподієть ся, що в злучі з союзниками монархія всімі вимоги закінчене війни.

Опісля президент міністрів обговорює авроізаційні відносини. Переведенє нових живих буде прискорене. Слота в посліднім тижні приїздила вчасні жива. Проте на Угорщині і в Австрії вже вимолочуть ся збіже. Угорщина доставити армії і населеню Австрії вимолочене тепер верно. Ті засоби вистарчать на прожиток до кінця липня. З початком серпня буде приділюване населеню все вимолочене збіже. Правительство буде старати ся до кінця липня ріжними сурогатами засугити людности невистарчачу пожитву. В другій тижні серпня рішеть ся знова нормальний крідліт пожити. По особній зміні системи реквизицій трудно сподівати ся радикальної поправки. Та покида дотеперішної системи реквизицій і розділу треба справити. Управленю торговаю треба відповідно розвинути. Всі авроізаційні центри перейдуть небавом в управу держави.

Переходячи до справ внутрішньої політики, президент міністрів обговорює положенє витворене розпорядком про поділ Чехії на округи. Правительство мусило внади розпорядок і зробити те, що мавло зробити, а саме здійснити програму національної автономії. Коли правительству закидуть ся німецький курс, то бесідник мусить відмітити, що в Австрії можливий тільки один курс, який дає охорону українцям інтересам німецького народу. Не можна правити Австрією проти Німців ані без Німців. В блудом думати, що здука німецьких партій може довести до утворення більшости. Для всіх партій, що стоять нині отворені двері до правоунія на основі вірности для династії і для держави. Там самим правительство не виступає проти нікого з німецьких народів.

Про галицьку справу говорив президент міністрів: Коли закони говорять, що теперішнє правительство не віднесеть ся з інтересом до житевих справ польського народу, то мущу рішучо спрогнозувати ся такому висловові. Так само нестійний є закид, що правительство не сповнило більшости приречені, які поробило польському кельви. Правительство доложило всіх своїх заходів, щоб допомогти Галичній, тяжко навіщеній війною. Правда, що до нині не досягнемо того, що треба було досягнути. Та хто знає заплугані відносини, які треба в тій мірі неберувати, той мусить признати, що у відношеню до Галичнина не бракує правительству доброї волі. Найгірші є відносини що до винагород за воєнні чиньгиби. Я ужна всієї своєї поваги, щоб спричинити потрібні зміни в тій справі і вдатъ ся мені, зийшов я дорого, яка веде до ціди. Впречім правительство з цілим натиском буде звагати до того, щоб і в Галичині засвоєти національні потреби засвоєтих її народів.

Вкінці згадуючи про необхідну поміч для середнього стану, особливо для тих, що живуть в погіпних платенєх, президент міністрів просять о принятє бюджетової провізорії. (Оплески на лівиці).

Пос. Туса р заявляє, що нинішню промовою представив себе д-р Зайдлер як німецько-національний міністер.

Пос. Вальдмар признає, що з приводу

поведення славянських партій д-р Зайдлер став німецько національним міністром, про що заявив йому такими сильними словами, яких ще не сказав ніякий австрійський президент міністрів.

Пос. Верстовшак жадує ся на переслідуванню відведених Славян і різко критикує поведене правительства. Коли бесідник переступив час одної години, відобрано йому голос.

Пос. Єжабек обговорюючи апропізаційні відносини осуджує потайну торгівлю, виступаючи з різними заходами проти Жидів.

Пос. Едсберген протестує проти мирових договорів в Берестю і Букарешті та заявляє, що союзники демократи доложать всіх заходів, шоби ті договори, які загрожують будучоку мирови, були піддані ревізії на міжнародній конференції і шоб переведена була rescriptio in integrum (звернено певисний стан з часу перед тими договорами). Що до австро-польської розв'язки, то союзні демократи є противниками всяких розв'язок, в яких скриваєть ся небезпека будучих конфліктів, особливо проти тих, які гравять конфліктами з Німеччиною.

На сім наради перервано. Президент д-р Гросс повідомив палату, що наслідком справи ін. Функа і Загайкевича міністерство красної оборони видало розпорядок, після якого поліції мають ся позакривати на свідків варад військовими судами тільки в случаю необхідної потреби та коли від їх переслування залежить успіх, якого іншою дорогою не можна би осигнути.

Пос. Странски і тов. поставили внесені постанови в стан обжалована президента міністрів д-ра Зайдлера і букашного міністра внутрішних справ гр. Тоггенбурга. Внесене буде поставлене на денний порядку одного з найближших засідань.

Слідуюче засіданє завтра.

По засіданню Палати послів дня 16. с. ж. вийє посол д-р Загайкевич між иншим отсі інтерпеляції:

1) в справі морду, поповненого дня 21. червня сего року на особі різьника Стефаньика рекавірующими жовнірами в Базові перемиського округу;

2) в справі затрати річній, забраних Іванови Гаврьсо в Перемишлі взи його безвідставним арештовано;

3) в справі наборів інваліда Михайла Ілечко в Лівній добромільського повіта;

4) в справі безправного відобрання Іванови Крухельницькому в Макуневі коня через військовий шпиталь;

5) в справі безправного забраня коний у Павла Ількова в Підгаці, Михайла Тарнавського в Заваді і Матея Орфина в Липниках, мотиського повіта майором Вісьневським;

6) в справі вимусового потягання різьників в Коросна і Волиці, добромільського повіта до робіт в Клоостернайбургу в р. 1914 і 1915 і невивплати їм належного відшкодованя.

Ще одна війна.

Гайті вивопідає війну Німеччині.

НЮ ЙОРК, 16. липня (Ттб). Райтер доносить в Post an Prince, що державна рада Гаїті, порішила вивопісти війну Німеччині.

З італійського боевища.

ВІДЕНЬ, 16. липня (Ттб). Урядово:

В області штильфського дялю, на північ від Тонале, в Юдїтарі і на високовійні Асіате германна боротьба зростає до значної сили. В області Монте Пертика і Монте Салясобо Італійці по сильній огневій приготівляю в фермі короткого огневого наваду виконали чотири пристоупи. Хорообрі війська 55 двивів в часті огнем, в часті по рушенням бою їх відверли. Кроваві втрати встрога є дуже великі.

З альбанського боевища нема віче до оголошеня.

Нова фаза німецької офензиви.

БЕРЛІН, 16. липня (Вальф). Урядово:

Група ін. Руфрехта: В деяких відтинках ожидается боева діяльність. На захід від Аїлені відверто нічний наступ неприятедя, а на захід від Нейнштеє сильний напад. В сім місяці претягом ноци розвинули ся нові мішені бої.

Група ін. наст. престолу: Між Есною і Марною на схід від Chateau Thierry значна германна боротьба. В менших вивравах і в на-

ступі над Марною, на південний захід від Jaulgonne вдерлися ми до ворожих ліній і привели бранців. На південний захід від Ремс вчєра рано заняли ми части французських становищ. В приготівлях до переведеня гарматного бою відзначило ся особливо помірове військо. Артилерія і метавки ми і галу своїм спустошующим ділнєм, як також панцирні самоходи і метавки огня отгварили піхоті дорогу до ворожих становищ.

Армія ген. Бема перебрывила ся через Марну між Jaulgonne і околицями на схід від Dornhain. Десанта перевели пішохі через ріку наступні відділи і дали в сей спосіб підставу до успіху сего дня. Піхота здєбула стрімкі збєча на південний берег Марни. Під її охороною перекинено мости. Серед безперервної боротьби перебили ся ми через завязо беремєну лісову область першого ворожего становища і викинули встрога в його задних ліній кєдє Condelle la Chapelle, Compièg Merouix. Також на північ від Марни вдерли ми Французам і Англіїцам перші становища між Аврюю і Марнею. Вечером беролісь ми на схід від ліній Chatillon-Couchery-Chaumonty..

Армія ген. Мудри і Аїнем вдарили на вєрога в Шампані від Rungy, на схід від Ремс, аж до Tahure і в завязїтй боротьбї в неприятедя, який уступив перед нападєм, заняв становища Франкув. На південь від ліній Nourcy-Merouixville посунулись ми вперед на лівних гір Cotelette Hochberg Kellberg Pöhlberg і в наступї перейшли через вирвища по тамтегорєчній весїчній битві аж до Ремс, дорогою на північ і захід від Prognev до лісової области на південь від Fichelberg. На схід від Suippes вдерли ми неприятедя воя бої в Шампанї між Auberville і областю на південний схід від Tahure.

На нашій наступній фронтї на схід від Ремс займає неприятедя свої другі становища на лінії Presnes-Somain Perthes.

Мимє гуєтих хиар і сильного вітру летими були діяльні. Літаючи нинь-о, взяли участь в боротьбї, кидаючи бомби і стрїляючи з кулеметів. Вони зістрілили вчєра над полєм битви 31 ворожих літаків і 4 бомбови на пригонї.

Число полонених вноєсїть до тепєр нах 13,000.

Група ін. Альбрехта: В менших вивравах в Люстариїтї, Bogezax і Сумагєві взяли ми бранців.

Вечером: На боевищї над Марнею нагальні протинаступи неприятедя. Місцеві успіхи на захід від Ремс. На схід від Ремс положєня не змінило ся.

НОВИНКИ.

Львів 17. липня 1918.

— Памяти Хв. Вовна. „Нова Рада“ пише: Слухачі курсів для інструкторів пєзашкільної освіти на загальних зборах 5. липня постановили заснувати фонд для організації антропологичного й етнографичного відділу імені Хв. К. Вовка при майбутній національній книгозбірні. Дєя переведення в життя цієї ідеї постановлено прохати центральноє бюро всеукраїнської учительської спілки заснувати такий фонд і звернути ся до всього громадянства з відповідною відозвою. Ц. бюро, розглянувши цю пропозицію, постановило звернути ся до громадянства і учительських спілок в закликєм прислати жертви на цей фонд до Ц. бюро всеукраїнської учительської спілки (Триницька 6, 3. поверх).

— Українське посольство при болгарському урядї. Як ми вже повідомляли, болгарським послом призначено О. Я. Шульгина. Тепєр уже затєржено склад самого посольства. Радником посольства призначений український громадський діяч Ф. Г. Шульгин. Старшим секретарєм посольства — б. генеральний суддя К. І. Товкач. Военний аташе—генерал Бобровський, котрий був товаришем військового міністра, кєдє військовим міністром був С. Петляра. Старшим аташе посольства—молодий український учений Шелудько. Крім того у склад посольства входить б. віце директор одного з департаментів м. ва внутрішних справ П. І. Сікора і ин. Таким чином увесь склад болгарського посольства має цілком український характер і тому являється щасливим винятком із інших посольств тепєрішнього українського уряду.

— Арештуєтьє єпископа Будки в Канаді. „Тїмєс“ доносить в Торонто, що гєлову гр. кат. української перани в західній Канаді, єпископа Будку і одного з його священників Паску арештувано в привоуду відбурю очєй прєпаганди. З вибухом війни єпископ Будка в пастирським листї усюминив австрійських віданних, аби вернули до вітчизни і вступили до армії. Від сеї пори находить ся він під поліційним доглядєм. Його арештованє є початком нового слїдства, яке ведєть ся проти підданых ворожих держав

в західній Канаді. Канадійські власти вважають кєнєчим пляти їх під строгий поліційний догляд.

— Посєл Тимотєй Старух нам пише: Та страшна війна не обминула і мене. З початку війни в 1914 р. я втікав в рєднину в Карпати; жалї набїдував ся, бо тєм через 10 місяців захопила мене поліція. В маю 1915 р. при вступї Росїи завернули мене до Бережан. Тут варвари Москви арештували мене, мучили та тєм же по тюрмах і станах через пята місяців, а потєм вивєли на Сибїр. З тої неволї я повєзвє 20. марта 1918 р. до дому тяжко хорий. В російських тюрмах я наблизив ся тяжкої хороби ваболїтя неркїв; плюю кровєю і пухнуть менї нєгї. Лічу ся як можу, більше лежу, як ходжу і маю наїаю, що ще буду мїг для добра народа працювати. Длєятого повідомляю моїх дорогих виборців, що з тої причини не єсь-м в сєй вїзїти участї в тепєрішній засїданню парламенту. Вам всїм вїдомо, що я все належав до діяльних і пыльных послів, але годї! Знаєтьє, що і зелїю вітрєть ся. Менї самому дуже жалї, що не можу нараї бути в парламентї, але як тільки трєхи подумая, то сєйчас вачну працювати, як і передтим. Засїлая всїм мїй шєрий привїт і поздоровленс. З найбільшим жєлаєм Тимотєй Старух, вєсол. Бережани, 14. липня 1918.

— Зєвн народнего учительствєа, львівського повіту відбудуть ся враз зі зїздєм делегатів з цїлої Галичини, дня 21. липня с. р. (а не 20. як се було попередньо оголошенє) о год. 10. рано в ратушевїй салї.

— Дирєкція ц. к. української гімназї в Перемишлі оголошує отснї конкурсу на принятє: 100 учеників до Гїмназ. Інститута (Інтернату), 100 учеників до бурси с.в. Миколая і 100 учеників до розширеної бурси Дешєвої Кухні. Услїая ввєлатя: 1) до Інститута місячна оплата 150 К, а крім того по 5 кг. муки, 1 кг. масла, 1 кг. солонини і 3—5 кг. круї; хтєби ме мїг сих вїктуалів доставити, мусить складати надолєту після умови; за інвєнтар річю 45 К; 2) до бурси с.в. Миколая: місячно 100 К, в тїм одна третя часть після умови; 3) до бур і Дешєвої Кухні: місячно 70 К, в тїм одна третя часть в вїктуалах (але не 10 кг. муки, 2 кг. солонини або масла, 3—5 кг. всїляких круї); 4) доходячі платять в Дешєвій Кухні 50 К місячно (в тїм одну третєу в вїктуалах після умови). За інвєнтар платять питомї бурси с.в. Миколая річю 25 К, Дешєвої Кухні річю 15 К. Рєченє ввєшєня подаєть на адрес дирєкції найдальше до 10 серпня. — За видїли: дєр. А. Аліськевич, голова.

— Дирєкція укр. прив. гімн. в Кєльчинцєх бажючи прийти в помїч своїм ученикам, які наслідком війни були принєвоєні перервати свою науку, повіяомляє, що з дняє 1. серпня серпня с. р. отвєрає повторюючи курс длє учеників з нижших клєс гімн., на яким ученики повторять собї матерїял в почерєденх клєс. Вписи на курс відбудувають ся щодєнно від год. 4 — 6 поп. в канцєл. гімн. (Народний Дїє).

— Національний Музей у Львівї прєлєть справити в статї ч. 158 ось такі недогляди: до кнївського прїорсту збіроч причинили ся „заложники львівські“ але не „залїзничники“ і з хрєствє великок-яжї доби мав він „віднеси“ та ряд „недатованих“ образів, що можуть бути тєж „подорозованими“, але вони купленї. Зараз в музейнї аж є „дуже“ багато роботи, з шє більше „будє“.

Прєф. д-р Балашїте. В Краковї помер ємн риторований профєсор цивїльної архєдєтури на львівській унівєрситєтї д-р Август Балашїте.

— Полїтичні арештуваня в Краковї. „Nowe Słowo“ доносить з Кракова, що там відбудувають ся дальші полїтичні арештуваня. Арештуванє-тєлєр карїтана польських легїонів Владислава Соколовського і студєнта академії штук краєних Олашевського. Сї подїє в звязку з відомою аферєю Р. О. W. (Польської Органїзації Військовоє Крїм сего арештувано велике число молодих людїєй в Дємбровї, в сім богато студєнтів краківського унівєрситєту.

† ПОМЕРЛИ.

в. Мартин Панїн, пралат і крилошанин львівської митрополїтичєй капїтули, вернувшись з Росїї перед двома тижнями, помер по тяжкїй та довгїй недугї дня 16. липня с. р. в Чєстїних в домі тамошнього пароха, євєрежїши 70 літ. Похорон відбудєть ся в пятїцию 19. с. ж. в Чєстїних.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

скульптор на монумент-портрет вриїднє Крєвїтї Генєв Крєвїтїчєй в Львовї. — число хїлїчєк митрополїтичє 4-888.

"СВОБОДА"

популярний тижневик, виходить кожної суботи; дає повний огляд нашого сучасного національного життя і історичних подій. Окремі сторінки тижневика присвячені господарстві воєнного часу. Кожен номер містить інтересний фейлетон. — Щорічна передплата вносить 10 піврічна 5 К., квартална 2 К. 50 с.

Народне віче в Бурштині.

Заходом організацийного комітету, на чолі якого стояв судя п. Воркун і о. Остап Тесдорф, в Бурштині відбуло ся величаве народне віче в Бурштині дня 12. с. м. о 3 год. по посл., на котре прибули зі Львова посол Рогатинщини д-р Кость Левицький і д-р Степан Баран.

Віче, в котрім взяло участь коло 2000 людей, головни селянок і вся українська інтелігенція в повіту, отворив п. Воркун, а во виборі президія, до якого вийшли о. декан Гаврилович з Чагорова, мішенин п. Крайківський з Бурштини і начальник громади з Журавля м. Оштиня і начальник коротко о. декан Гаврилович, вказуючи на предмет наряд і витайючи посла д-ра Ктоса Левицького, при чім всі вибрані зробились посланцями вселюку сільц, що серед окликів "слава" тривало довший час.

По сім привітанню д-р Кость Левицький вигослав довгий політичний реферат про найважливіші політичні події, що вийшли протягом чотирох воєнних літ, а котрі доторкають нас — обговорив пр. австрійську політику супроти української справи — утворення української держави в Києві, заключення берестейського договору включно зі зобов'язанням Австрії в сім догворі до переведення поділу Галичини і утворення окремої української провінції в Австрії. Обговоривши після непримирне вороже ставовище австрійських Поляків проти поділу Галичини, що означало би сквинне польського ярма в нашого народу в Галичині, зазначив, що українські послы в парламенті зроблять своє ставовище до правителства залежним від того, як правительство поставиться до нашого домаганья поділу Галичини. Наконць порушив д-р Кость Левицький всі важливі законні розпорядки, видані в приводе воєнної господарки, як справа приципків, відшкодованя за реквізиції, справа евакуованих, відбудова краю і т. д., підносячи, що особливо що до відбудови краю правительство, зглядно централя для відбудови краю, досі нічого не зробила для нашого селянства. Се дотичить головне експозитури відбудови в Рогатині, котра досі не подбала о се, щоби забезпечити на змжу дах над головою для тисяч наших селян з над боєвої лінії, що вернуди доми і мусть мешкати наче звірята в опущених стрілецьких окопах.

Слідуючий реферат д-р Степан Баран говорив про потребу переведення поділу Галичини, що одиноко забезпечить нам політичні прага і потребу скорого затвердження Австрією берестейського договору та усталення західних границь української держави з тим, щоби ціла Холмщина згідно в догвором перейшла до української держави. Як другу справу, ще не терпить проволочи, порушив бесідник справу земельних реформ в тім напрямі, щоби вся ділячеська управня різна земля перейшла за мірним викупом в руки місцевих селян, що знова дасть підставу до господарського розвитку нашого народу в Галичині. Ми мусямо вибороти тепер і політичну волю через поділ краю і господарську самостійність через примусове виласненя великої земельної власности в хосен селян.

Даліший бесідник п. Александер Пісевич зі Львова порушив потребу організації, почім п. Воркун поставив резолюції, які прийнято односторонно. В прийнятих резолюціях виствано повяку послови д-р Ктоса Левицького і Український Парламентарій Репрезентаций за їх дотеперішню роботу і заходи для оборони наших справ, зажадано від Австрії затвердження берестейського договору поділу Галичини і створення зі східної Галичини і Буковини окремої української провінції в Австрії, поділу Централя для господарської відбудови краю для західної і східної Галичини, відбудови знищених сіл, виплати за реквізиції, законна про виплату шкід воєнних, здержаня всяких реквізицій в знищених поштах, скасування експозитур, усуненя воєнних вийтів і повернення громадської самоуправи, українизації публичного життя, передовсім шкільництва і удержанення приватних українських гімназій — всім примусового виласненя більшої земельної власности в хосен селян.

По закінченню віча о 6 год. веч. і відспівано народних янів, д-р Кость Левицький приймав жалівня різних селян і селянок, котрі головни жалували ся на поступованя військевих "вийтів", на брак помочи і опіки зі сторони властей та на експозитуру відбудови в Рогатині, в першій мірі на її начальника інженера Семика, що не дбають про відбудову повіту — а

хвба за себе. Скарж і жалів було багато, бо всенне нещастя, що навістило Рогатинщину, є безмежне.

Асекураційні премії

за забезпеченя від огневих шкід треба платити **без улічнення,**

бо Товариство асекураційне не має обов'язку венгати своїх членів до заплати премій і як член не платити на час премії, зтратити право до відшкодованя, хоч не був упоминований.

ОПОВІСТІ.

Четвер, 18. липня 1918.

Ниві: греко-лат. Кір. і Мет. зб. — право-кат.: Сиксова.

Закатр: греко-лат. Атанасія при. — право-кат.: Вінесітїя.

„Судья-жінка“. Незвичайно оригінальну драму під таким заголовком висвітлює тепер кіно Коперник. Головнім ролю грає одна із найзнаменитіших і найгарніших артисток Марія Курмі. Вона розвиває таку силу цікавих подробиць в хаї характеристиці, що в запертим віддиком слідить ся і кожде порушеня. Сюнетрія така гарна і стилена, що мусть захопити навіть найнебагачіших. Шляхотний і на причух гарний настрій підкосить чудова музика, примішена до акції драми. Програму доповняє актуальна: „Подорож місарської пари до Царгороду“, і кінчить весела комедія.

Микола Терлецький родом з Тустановкч промував ся дня 11. липня на краківськїм університеті на доктора всіх наук лікарських.

Національний Музей у Львові, вул. Мохнацького 42, відчиненій шодня від 12—2. Від 1 К, ілюстрований провідник 2 К, каталог стародруків 4 К.

Особисті вісти. Від пос. Миколи Василька ми одержали отсе письмо: Прошу ввічливо о помішене оголошеня, що наслідком сподіваної парламентарної сесії, після якої є на лікарську пораду мушу виїхати на шести тижневе ліченя, до 1. жовтня не буду в можности полагаджувати ніяких кореспонденцій адресованих до мене. Думаю, що можу просити о вибаченя тих сторін, які мають намір звернути ся до мене письменно, а се тим більше, що від початку війни (себто від серпня 1914 р.) до 1. липня с. р. полагаював ся кругло 75.000 кореспонденцій, які я одержав. З найвищим поваженням Микола Василько.

Піві! Старі будинки як хати, стодоли стайні всякого розміру в добрім стані т. є цілком здорове дерево, будовані в спосіб підгалицький, як і інших будівляних матеріалів достарчить фірма Рибак Тимотей Закопане Катруся ч. 7. 1198 27—38

Конкурс. В повітовім Товаристві ошадности і позичок „Праця“ в Бучачи вільна посада діловодця начальника канцелярії. Зголошеня разом з подавем кваліфікацій, відношенім до служби військевої і вимогами що до платні слати до 15. серпня с. р. на руки Дирекції.

Від Надзираючої Радн Товариства „Праця“ в Бучачи. — о В. Збудовський, голова. О. Сіяк секретар. 103 1—3

Звітничі полученя Київ-Відень і Одеса Відень. Для переведеня корисного залізничного полученя в Україною оголошено на днях слідуючі курси для поїздів Київ-Відень: Київ відїзд год. 2:30 попол. Броди приїзд год. 7, відїзд 8:03 рано; Львів приїзд 12:50, відїзд 2:30 попол. Відень, Дворець північної залізничної (Нордбангоф) приїзд 7:48 рано (час їзди 41 г. 18 м.). Відень Київ (через Броди): Відень, Дворець північної залізничної (Нордбангоф), відїзд 8:30 веч., Львів приїзд 2, відїзд 3:25 попол. Броди приїзд 7, відїзд 8 веч. Київ приїзд 10:25 перед пол. (час їзди 37 г. 5 м.) Одеса Відень: Одеса відїзд 1:30 попол. Жмеринка приїзд 9:30, відїзд 10 веч. Підволочиска приїзд 2:05, відїзд 4:57 рано; Львів приїзд 12:50, відїзд 2:30 попол. Відень, Дворець північної залізничної (Нордбангоф), приїзд 7:48 рано (час їзди год. 42:18). Відень Одеса (через Підволочиска): Відень, Дворець північної залізничної (Нордбангоф), відїзд 8:39 веч. Львів приїзд 2, відїзд 3:25 попол.; Підволочиска приїзд 11:33, відїзд 1:30 по півночі; Жмеринка приїзд 7:30, відїзд 8:30 рано, Одеса приїзд год. 6:30 вечером (час їзди 64 годив). 2—5

Український Робітничий Дім у Львові. Читальня пресвіті ім. Івана Франка в таборі виселенців в Гмінді на своїх оставках загальних

зборах порішила дати весь свій масток як основний капітал на куляне або вибудованя українського Робітничого Дому у Львові. Також чит. Просвіти ім. Тараса Шевченка дала одну акцію „Українського Банку“ у Львові на 400 К на ту саму ціль. На ліквідаційних зборах чит. ім. Івана Франка вибрано кураторію, що має заряджувати тим фондом і старати ся о його побільшеня. Підписана кураторія вложила в „Земельному Банку гіпотечному“ у Львові кошту 3520 К, має одну акцію „Укр. Банку“ 400 К і готівку 90 К 46 с. — разом 4012 К 46 с. Тепер звертають ся підписані до всіх працюючих людии Галичини і Буковини з зазивом, щоби хоч найдрібнішими дятками причинили ся до вібраня такої суми грошей, щоби в столиці австрійської України і українське робітництво мало центр свого життя. Гроші треба слати на адресу „Земельний Банк Гіпотечний“ Львів, Підвале 7 для „Українського Робітничого Дому“ у Львові. — Гмінд. 1. мая 1918. Анна Сирольська, Ірина Олеськова, Іван Вовчук, Гриць Герасимчук, Омелян Бачинський, Емануїл Сандул і д-р Лев Ганкевич.

Народний фонд.

Зібрані датки наляжить позвєстати до Краєвого Союзу кредитачого у Львові, Ринка ч. 10. ч. вка. нр. 5000.

Субскрибуйте акції Українського Банку!

„Український Банк“ основуєть ся акційним капіталом трех мільонів корон, розділених на 7.500 акцій, кожда акція по 400 корон.

Головним завданням „Українського Банку“ є: 1) придбаня селянсько му населеню землі, лісів і часовиск дорогою парцеляції більших земельних посілости і взагалі піднесеня рільничого господарства, та 2) поширеня промислу у всіх його галузях, подвигненя господарського промислових підприємств та торгоалі.

Акції „Українського Банку“ приносять посідачеви дохід у виді дивиденди. Акції є корисною і безпечною інвестицією капіталу; їх можна продати або дістати на їх застав позичку. Для кредитових товариств і заробковогосподарських стоваришень акції є дуже догідним способом льонішії резервових фондів.

Посіданя вятюх акцій „Українського Банку“ дає посідачеви голос на загальних зборах акціонарів (членів Банку). Акціонарі, що посідають менше ніж пять акцій, можуть лучити ся між собою для установаеня спільного повновласника до участі в загальних зборах акціонарів.

Хто хочє стати членом „Українського Банку“, зехай негайно перешле правильно вивопнене зголошеня і відповідну квоту, а се по 400 корон за акцію, а кромі того на безпосередню належитість по 4 кор. і на кошти конфекції по 4 кор., разом проте за кожду акцію по 408 корон на адресу: Товариство взаїмного кредиту „Даїстер“ у Львові, ул. Руська ч. 20, вкладкова книжка ч. 11.200.

Повний проспект, аголошене і почтові складанки висилють ся на жаданє. 1031

Комітет новонатія „Українського Банку“.

Ц. к. гал. Завлад обороту худобою. Ч. 5180/Р. Львів, дня 12. червня 1918.

ОБІЖНИК

до всіх

Повітових Комісій обороту худобою.

Досьвід научив, що годівельники бажаючи охоронити свою придатну на зарілля худобу від припровадженя на агоня, доставляють на згонм годівельну худобу або високо тільні штуки, бо знають про се, що по мысли постанов § 17. інструкції такі штуки мусть бути хоронені від різаня, а за се різні штуки вистають дома. Щоб запобігти тям надужностям зарядило ц. к. гал. Заведеня обороту худобою, що всі пригпані на агоня штуки мусть бути через оцінкову комісію відобрані.

Повисше заряджеє удержуєть ся на далі в силі з пррміткою, що о скілках годівельник у мисно добру штуку годівельну або тільну

